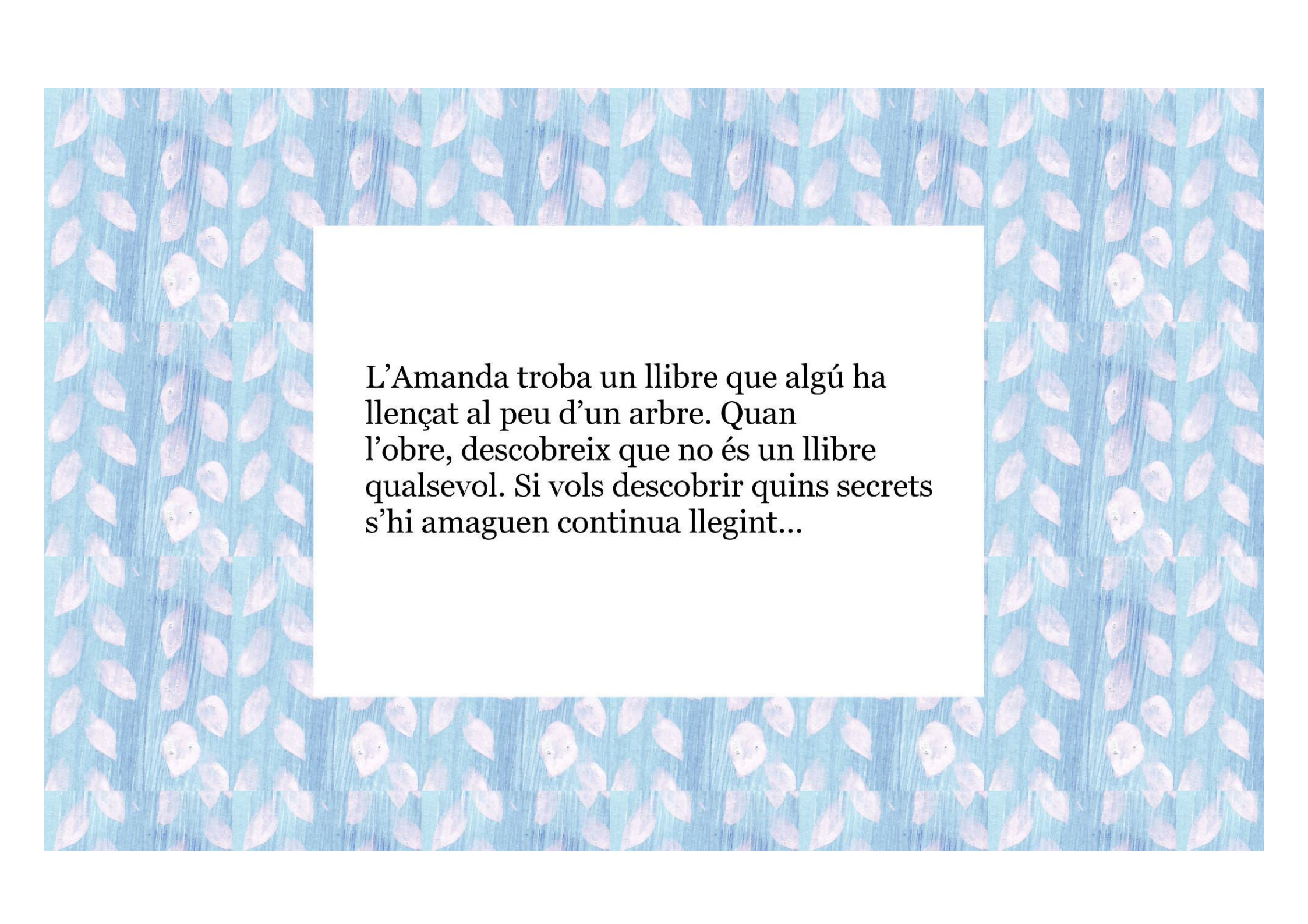

ALARMA AL CÍRC !

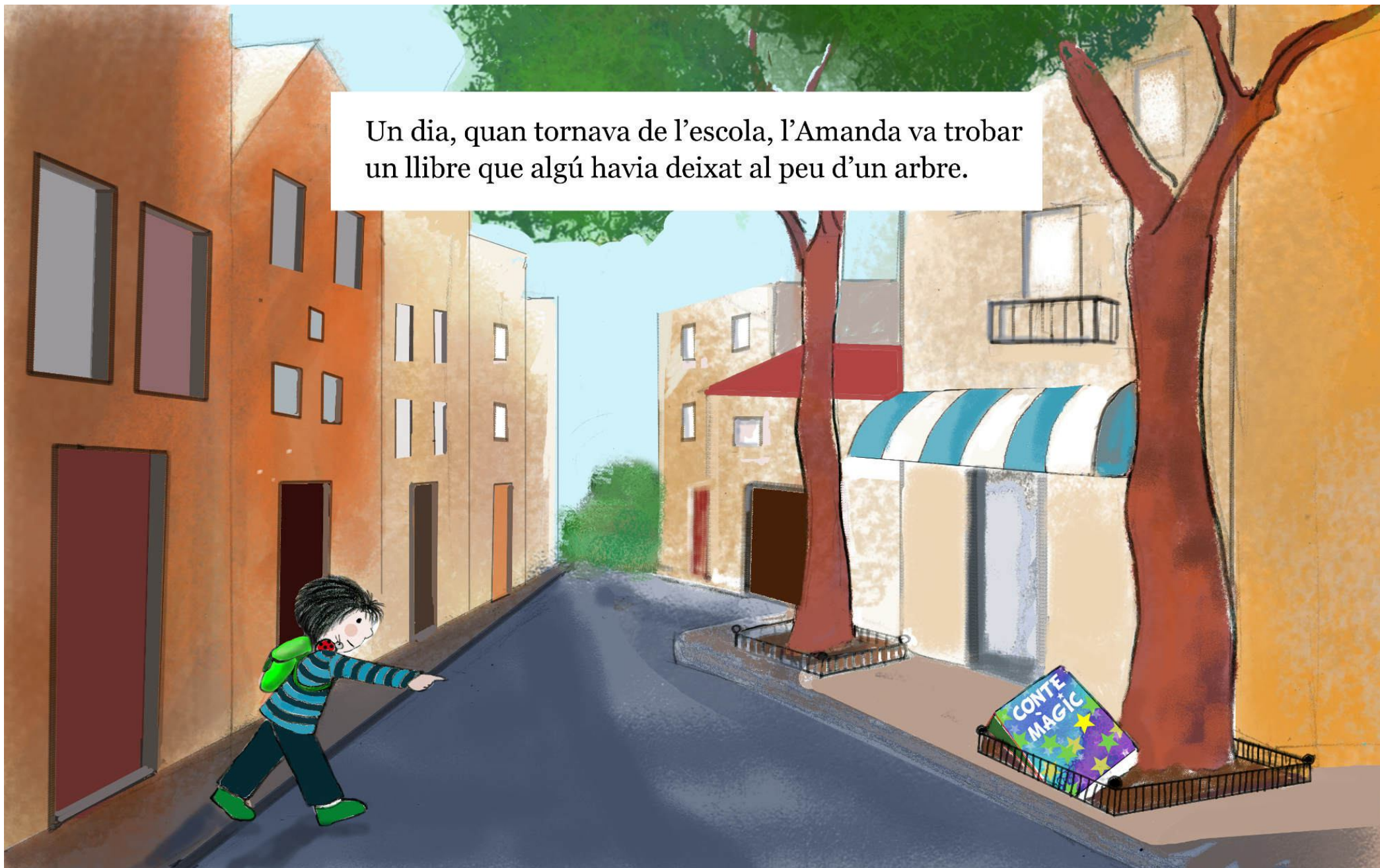
Text i il·lustracions: NÚRIA VIVES

L'Amanda troba un llibre que algú ha
llençat al peu d'un arbre. Quan
l'obre, descobreix que no és un llibre
qualsevol. Si vols descobrir quins secrets
s'hi amaguen continua llegint...

Un dia, quan tornava de l'escola, l'Amanda va trobar un llibre que algú havia deixat al peu d'un arbre.

El llibre estava força atrotinat, però els colors de la portada eren molt vius. Es deia “Conte màgic”.

El va recollir amb cura per no perdre cap pàgina i va anar cap a casa per descobrir quines aventures s'hi amagaven.

Quan va arribar a casa, va enganxar les pàgines soltes amb cinta adhesiva. Li va passar un drap per espolsar una mica de terra que l'embrutava i el llibre va quedar com si fos nou.

Aleshores, va començar a llegir. A la primera pàgina hi havia un pallasso amb un somriure que anava d'orella a orella. L'Amanda el va tocar amb el dit i, de sobte, va sentir una veu:
—Ha! ha! ha! Que em fas pessigolles!!! —reia enjogassat el pallasso—. Tinc molta feina i faig tard! Que em podries treure d'aquí?

—Com et puc treure d'aquí? —va preguntar l'Amanda—. No vull estripar aquest llibre tan bonic!
—No cal pas que l'estripis —va respondre el pallasso—. Dóna'm la mà i estira ben fort!

L'Amanda li va agafar la mà, va tibar fort i... hop!!!!... el pallasso es va posar dempeus. Estava una mica encarcerat perquè havia estat molt de temps quiet. Després, d'un bot, va saltar a terra i va créixer fins a convertir-se en un pallasso de mida normal.

— Moltes gràcies, bonica! —va dir—. Haig de marxar que arribo tard a la funció!
— Quina funció? —va preguntar l'Amanda.
— La meva actuació al circ —va explicar el pallasso—. Si vols em pots acompanyar.
L'Amanda no s'ho va pensar dues vegades i va dir que sí.

Tots dos se'n van anar cap al circ que hi havia a la sortida del poble.

L'Amanda va mirar des de darrera el teló i va veure que el públic esperava impacient.

Tot d'una, va sentir que el pallasso feia un crit.
Els artistes del circ van córrer a veure què passava.

El pallaso s'havia vist al mirall i s'havia adonat que la dibuixant del conte només l'havia pintat per davant!!!

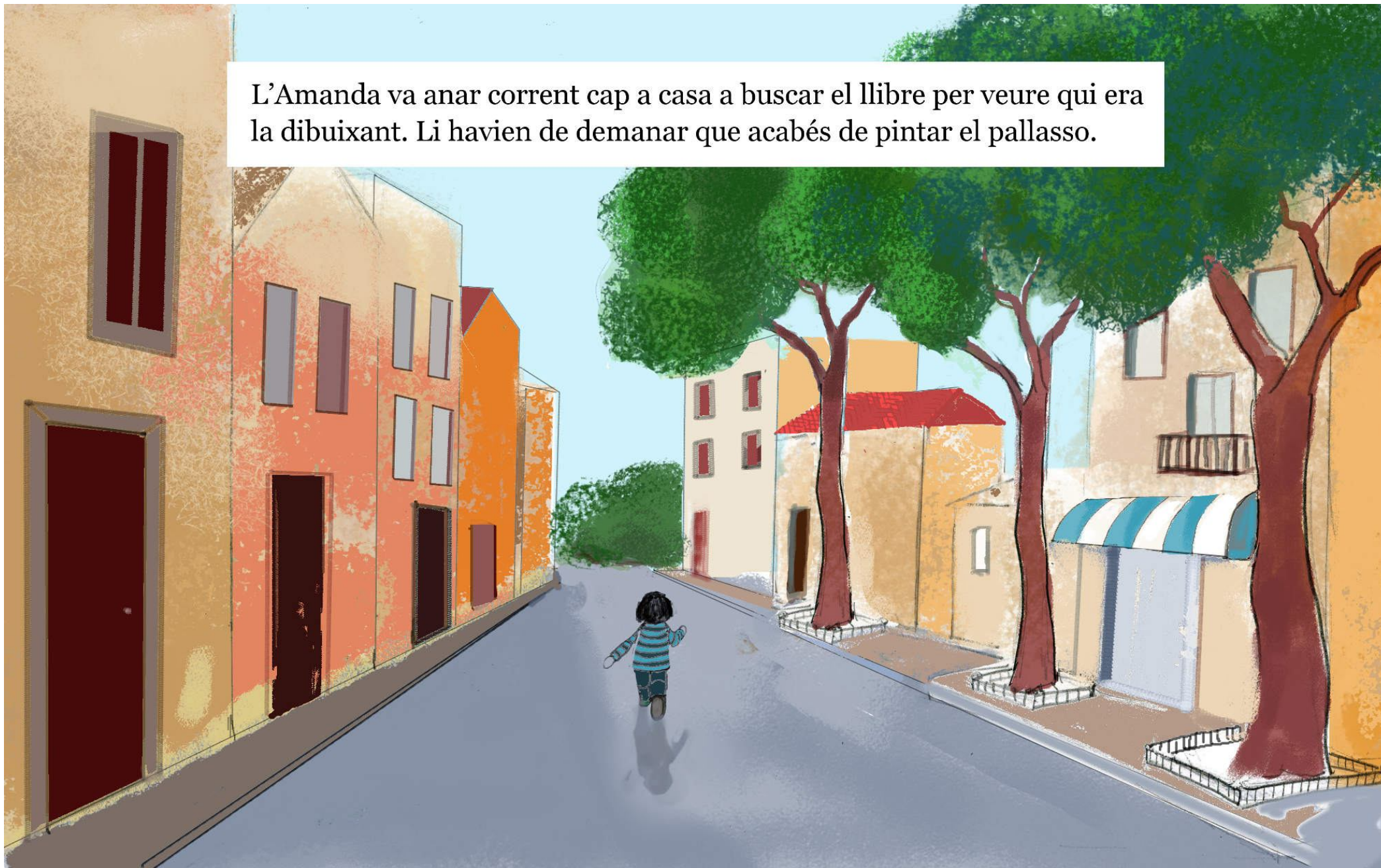

Les llàgrimes li rodolaven galtes avall.
Deia que de cap manera podia sortir a
la pista del circ mig pintat, que en lloc
de fer riure faria plorar.

—Si no puc actuar el món es quedarà
sense riures!!! —deia molt preocupat—.
I què passarà si la gent no riu mai més?

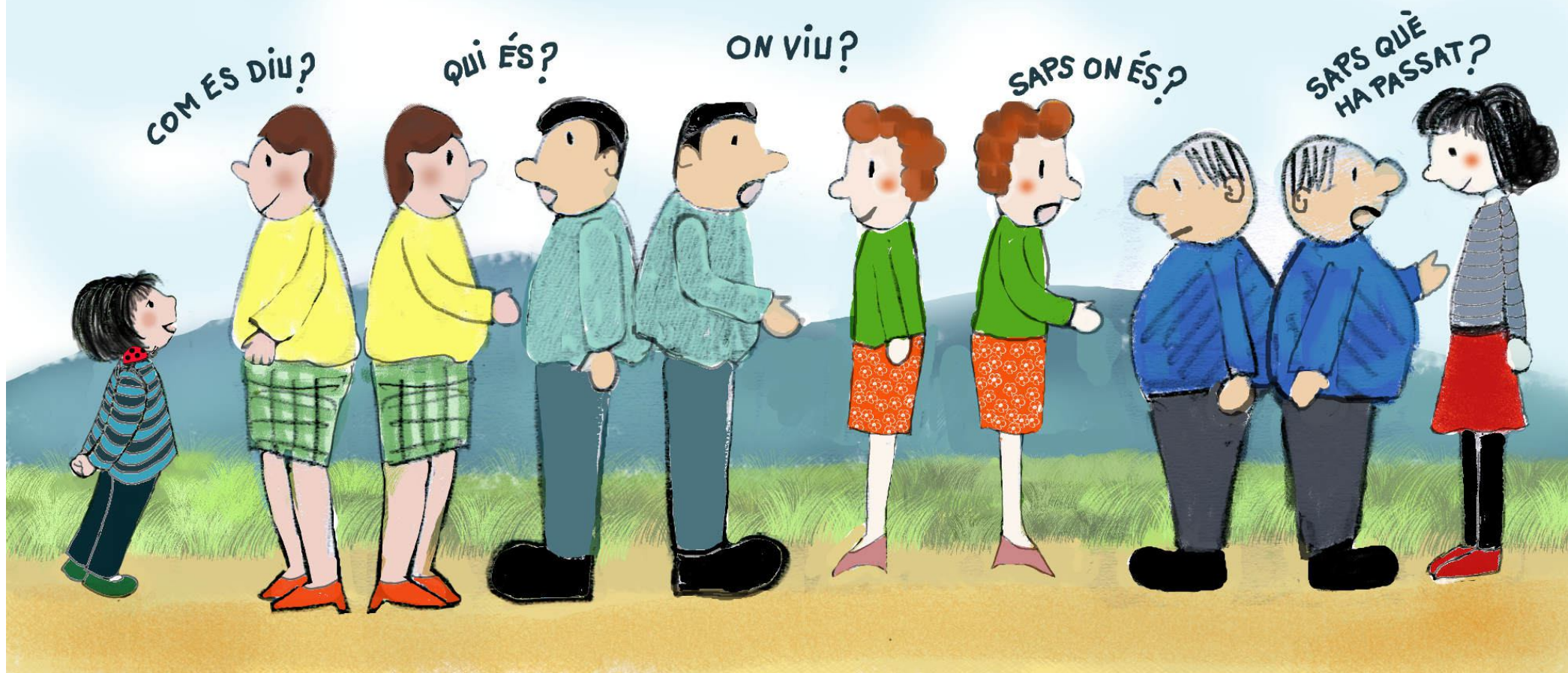
L'Amanda va anar corrent cap a casa a buscar el llibre per veure qui era la dibuixant. Li havien de demanar que acabés de pintar el pallasso.

El món estava en perill. Si s'acabaven les rialles
tot seria gris. El sol i la lluna no voldrien sortir.
Els ocells no cantarien i les flors desapareixerien.

El món necessitava el pallasso. Era urgent trobar la dibuixant i tothom es va mobilitzar. La notícia va anar de boca en boca fins que va arribar a oïdes de l'artista.

Quan aquesta es assabentar de la gravetat de la situació, va agafar el maletí de la pintura i va anar veloç cap al circ per acabar de pintar el pallaso.

Aviat tot va estar a punt perquè la funció pogués començar.
L'Amanda també es va pintar la cara per ajudar el pallasso.

Per fi, quan van sortir a la pista, la màgia ho va omplir tot deixant bocabadats els espectadors. Els riures se sentien des de lluny i s'encomanaven als vianants, a les flors, als ocells... Ràpidament, la cadena de somriures es va escampar terra enllà.

Catacric-catacrac,
aquest conte
s'ha acabat!

SOBRE L'AUTORA

NÚRIA VIVES

Visiteu el seu WEB

<http://www.mynicebooks.com>

*El meu sincer agraïment a la Mª Montserrat Bassas i a la
Mª Roser Vives per la seva ajuda en la creació d'aquest conte.*

© Núria Vives, 2019